

pojav v življenju divjih živali in lepo število takšnih smrti velja pripisati dejstvu, da je žival napačno presodila položaj, napaka pa je bila velikokrat tako neznatna, da sploh ni bila videti napaka.«

Malo po malo je »moj orek« postal v mojih mislih nekakšen simbol Tita in jugoslovanske revolucije, medtem ko so mi korenine pričeale pomeniti sovjetski in zahodni sistem življenja.

Prevedla Mira Mihelič

LONDONSKE IMPRESIJE

Matej Bor

I.

Bili so trije in skoz mesto so šli —
boba, tambura, pozavna —
in njihova pesem je bila
otožna in pradačna.
Bila je pradačna, kakor je pač
pesem o kruhu,
bila je otožna, kakor je pač
pesem za kruhom.
Šli so in igrali so za pogrebom
nečemu, česar zanje ni več
med zemljo in nebom —
morda le v senci sanj,
a teh je malo
in jih bo čezdalje manj.

II.

Sedijo v soncu pred galerijo,
kjer višijo največji mojstri sveta,
in ko ljudje, še pijani od njih, hitijo
tam mimo, slikajo svoje podobe —
na tla.
Slikajo svoje privide o deželi neznani,
prijazne pasje glave in rože iz Kenije,
in v kape, ki leže tam ob njihovi strani,

mečejo ljudje z nasmehom
penije.

In ko se poslovijo od zadnjega penija
pri peku kje v bližini Soha,
bo sanje neznanega genija
sprala s tlaka — prva poletna ploha.

III.

Gazelica iz Hyde parka

Nemo gledajo črnega strica
iz Kenije,
ki govori razvnetega lica
o Keniji.
Ko razbija po tabli, kjer piše
»Za Kenijo!«
je med njimi vse tiše in tiše:
ta Kenija —
Morda ima prav ta duša somračna
iz Kenije,
da bila bi Anglija lačna
brez Kenije,
toda ravno zato, prijatelj
iz Kenije,
ne popustimo niti za vatel
tam v Keniji!